

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Pénteken, Februárius' 16-dikán, 1821.

D e c l a r a t i o : —“

„A' Nápolyi Királyság sok esztendő-
kig tartott politikai szélveszek után, 1815-
ben, a' Császári fegyvereknek közvetet-
len segedelme által a' maga' törvényes
Királynak atyai országglása alá vissza-
tétetett. A' Sicilii Monarkhiának egy-
mástól olly sokáig elszakasztatva volt fél-
fél részei, ismét összecsatolták magokat,
's minden jólgondolkodóknak ohajtásaik
egy tartós csendességnek állapotjára való
örvendetes kinézés által, kielégítették. —

„Az idegen uralkodásnak utolsó idő-
szakasza mindazonáltal az Olasz fél-szi-
getre nézve régolta veszedelmes belső el-
lenségét ismét felébresztette vala. Nápoly
Országban valamint szintén az egyéb Olasz
tartományokban is, több esztendőtől fog-
va egy homályban munkálódó Sekta ál-
lott-fenn, a' melynek titkos fejei minden
Olasz Constitúzióknak tellyes felforditta-
tását, mint a' magok' rémség-hajhászó plá-
numjaiknak végrehajtatásokra szolgáló
első lépést, úgy nézték. Azon szempil-
lantatban, midőn Murat azon vakmerő-
bátor próbatétel által, hogy Olasz Ország-
got meghódoltassa, a' maga hanyatló thro-
nusának fenntartatását vélte, azt a' gon-
dolatot adta elméjébe a' kétségbeesés, hogy
éppen azon Carbonarikat, kik ellen
azelőtt nem csak egyszer tusakodott, ma-
gának segítségül hívja, 's ezen Szövet-
ség által olly valódiság költsönöztetett e-

zeknek, a' melyre különben talám soha szert
nem tettek volna. —

„A' Királyi Országglás' vigyázósága,
annak arravaló elesmerhetetlen (megta-
gadhatatlan) törekedése, hogy a' kormá-
nyozásnak minden ágazataiba valóságos
jobbításokat vigyen-be, 's az az azon Mo-
narkha eránt való közönséges hajlandó-
ság, a' ki atyai jósága által a' maga alatt-
valójinak szíveket megnyerte vala, azon
első esztendők alatt, mellyek a' törvényes
Uralkodásnak helyreállitása után telték,
eme' Sektának minden további próbatéte-
leit semmivé tették, 's idővel ez is, mint
némely más ehez hasonló egygyesületek,
ájulttságra jutott 's felejdékenységbe ment
volna, ha azon történetek, a' mellyeknek
Spanyol Ország az 1820-dik esztendő-
nek elején Nézőhelye vala, ezen Sek-
tának is új felemelkedést nem adott vol-
na. E' már most megkettőztette a' maga
munkásságát 's az indulatok' fanaticus ki-
dolgoztatódásának ragadó ereje által olly
nagyon megsokasította kevés idő alatt a'
maga' számát és befolyását, hogy az Or-
szág' törvényei és politziája nem valának
többé elég erősek, arra, hogy néki gá-
tat telessenek. Ezen Sekta az addig csen-
des 's megelegetett népnek minden clas-
sisai között békételenkedésnek lelkét, az
Országglás eránt ellenséges hajlandóságot,
's az újításokra indulatos vágyódást ter-
jesztett-el, 's végre abban is elérte célzá-
sát, hogy reábeszélés és álnok mester-

kedés által a katonaságnak egy részét a maga kötelessége eránti hűségtelessé tege. Ezen minden eszközök között a bűntetésre legmúltóbbhoz támoszkodván eszközölte ki ezen Sekta azt, hogy a Revolúzió Julius hónapnak első napjaiban kiüssön. Kiütésének historiája nem beszélltethetik igazabban és hitelesebben elé; mint azt, a külső dolgokra ügyelő akkori Minister mindjárt a maga hivatalára lett lépése után a külső Udvaroknál lévő Nápolyi Követekhez küldött Cirkulárájában elé beszéllte: —

„Jul. 2-dikára viradó éjjel — ezek mondódnak ezen irásban — a Bourbon lovas Regementnek nagyobb része a maga szállásait Nólában oda hagyván, három színű zászlót szurt fel, a mellyen illy irás volt: Eljen a Constitúzió! A színek a Carbonarik Sektája színei voltak, a melly egy időtől fogva pezsgést tartott-fenn az Országban, s a Constitúzionális formákat naprólnapra szorgatásban kívánta. Ezen Sekta olly sok Proselytust csinált vala az ő Felsége ármádájában, hogy azon sergek, mellyeknek a Nólai pártosokat a magok hűségekre vissza kellett volna téríteni, ezekhez magok által állottak. Ezen sergeknek s néhány Nápolyban örizeten lévő Regementeknek elpártolása, a tartományokban azon egy időben történt mozgások, s néhány helységek Elöljáróinak feltámodása, megmutatták ő Felségének azt, hogy a nép kívánsága a legyen, hogy Constitúzionális Országlást kapjon. A Király tehát 6-dikban egy Proklamatiót adott ki, melyben megígérte, hogy nyolcz napok alatt ki fogja egy Constitúzionnak fundamentomos feltételeit hirdettetni, etc., etc.“

„Ezen első győzelem csak kezdete vala egy második hathatós csapásnak. A következő napon arra kényszerítették a

Támadók a Monarkhát, hogy a Spanyol Constitútiót proklamálja; s ezen, rettegek és zürzavarok szempillantatjában minden előkészületi lépés nélkül az Ország fundamentomos törvényévé tétetett Constitúzióra, nyilvánvaló hitletételt kívántak ő Felségétől, a Ministerektől, a közönséges tisztviselőktől, és a fegyveres sergektől. —

„A Király, midőn az első ígéretet adta, azt tette vala, a minél már többet nem tehetett a fellázasztódott indulatoknak haladék nélkül lehető megnyugtatódássokra, s ámbár el nem felejtkezett is ő Felsége arról, hogy melly esztelen s melly vakmerő kívánság légyen az, hogy a Státus Constitúziójának fundamentomos feltételei (principiumai) nyolcz napok alatt megkésztithessenek: mindazonáltal csakugyan reménség lehetett ahoz, hogy az első szédelgés (bódultság) után még megérttebb határozások fognának tétetődni. A második kívánság ellenben, tudniillik — egy idegen Országban egészen különös környülállások s nyomoruságok között nyolcz esztendőknél-előtte megirtott, Nápolyra tellyességgel nem alkalmaztatható, olly Statutumnak, mellyet se maga a Király, se Ministerei, se más Nápolyiak, az úszszeesküdttek közül néhányakat kivévén, még addig sohonnét másunnét nem, hanem csak az Ujságlevelekből esmertek, s a melynek Nápolyban, midőn proklamáltatott, még csak egy fordítása se találtatott, legkissebb haladás nélkül való elfogadása — olly kívánság vala, melly a maga származásának s azon törvénytelen eszközöknek, a mellyek csak egyedül voltak annak kicsikorására elégségesek, jeleit, nyilvánvaló sabbban magán hordozta, hogy sem többé a Monarkhának és a Státusnak valóságos állapotjok eránt valami kétségeskedés fenn

maradhatott volna. Egy-olly kívánságnak, melly játékra az Ország' boldogságát nem kevesebbé kitette, mint a' Király méltóságát; csak nagy fenyegetődzések, avvagy formaszerént való erőszak által lehetett, elfogadtatást szerezni; csak annak ohajtása, hogy nagyobb veszedelem, nagy bünök, megelőztessenek, vehette ő Felségét erőszakosan arra, hogy egy illy hebehurgyá illy veszedelmes eszközre nézve egy szempillantatig megegyezzenek. Egy, egyéberánt megmagyarázhatatlan történetnek ezen egyetlenegy lehetséges megmagyarázása, már csak magában is hitelesnek találtathatna, ha mindjárt, mint valósággal van, ellének mondhatatlan megtörtént dolgok által meg nem bizonyítottána is. —

„Minekutánna illy módon a' fő csapás negtörtént 's a' Kir. hatalom egészen lerontatott volna, azonnal minden kiszorító Uralkodást a' Sekta' fejei 's az ő haszenvehetőbb munkás társaik foglalták el az első Revolúziós Scénákban. Azt az ellentállást, melyre az ő erőszakos próbátételeik Siciliában találtak, vérontás és pusztítás által földhöz verték. Hogy bítangolt hatalmoknak valamely törvényes szint adjanak, nemzeti Parlamentumnak neve alatt olly eszközt szerettek magoknak, melly által kevés hónapok alatt minden fennálló jusokat és rendtartásokat össze rontottak, 's a' nélkül, hogy a' magok' jónaktalálásán kívül egyéb meghatalmazatások lett volna reá, önn' kény szerént való, semmi tapasztalás által jóvá nem hagyott, a' nemzetnek mind karakterével mind szükségeivel ellenkező formák által, minden politikai és polgári állapot széllyel szaggattak. —

„A' Király annak érzésétől, hogy a' dolgoknak illy természet ellen való állapotja tartós nem lehet, általjáratatván, midőn

azonban minden arra czélzó idő előtt való próbatétel, hogy a' rosznak végvettetődjék, csak Felséges személlýének, familiájának 's Országának ujabb veszedelmekre lejéendő kitétetődésekre szolgálhatna, csendes elszánással hordozta az ötlet érdeklő nem érdemlett szerencsétlenségeket. Az Országbéli minden értelmes emberek, még azok is nagyobb résztint, a' kik jobb ki menetelnek reménlése által megcsalattván a' Revolúziót segítették vala, most már egygyetértőleg meggyőzöttetvén affelől, hogy az Uralkodó rész által az egésznek jóvára való legkissebb tekintet nélkül 's egyedül csak az tulajdon javoknak előmozdítására kiválasztott Constitúciónak, rosznál és veszedelemnél egyéb következései nem lehetnének, halgatásra kárhóztatódta. A' nép-massa, az első mesterséges megrészegítettésből nem soká felébredvén, a' maga reménségeiben való megcsalattatás által megszomorittatván, 's a' közel-lévő jövendőnek még keményebb viszontagságait ha csak valamennyire is előre érezvén, néma félelmeskedéssel várta a' néző játéknak kifejtődését. Igy magyarázza - meg magát az az úgy látszó csendesség, a' mellyel emez erőtelen Parlamentum, a' maga valóságos Küldőjeinek (Cominittenseinek) egy maroknyi, minden erőszakos tettekre kész Despotáknak akaratjokat tellyesítette, 's az Országot lépésről - lépésre, a' maga felbomlására vezérlette — az a' csendesség, a' melynek család fátyola alatt a' legelvetemedettebb fejtelenség a' közönséges boldogságnak minden maradványát megemésztette, 's a' melynek valóságos minémüségé eránt magát egy külső Országlószék is, csak egy szempillantatig is meg nem csalhatta. —

„A' Nápolyi történetek egész Olasz Ország' figyelmét magokra vonták vala.

Égy olly Revolúzió, a' mellyet titokban lappangó Fanatikusok intéztek - el, 's esküvéseket megszegett katonák hajtották végre, a' melly egy Királyt a' maga hatalmától 's szabadságától kevés napok alatt megfosztott, 's két nemzeteket a' zürzavarak 'örvényébe taszított vala, már csak magában is, 's akár mi némű ábrázatot fogna is továbbá felvenni, minden szomszéd Státusoknak Régenseiket valódi féltelmeskedésre indította. Az ezen Revolúciónak Szerzői által hallhatóképpen kimondatott maximák, az a' könnyűség, mellyel ők azokat Olasz Országának minden részeiben, beszéd és irás által, kiterjeszthették, az ő minden napi tanácskozásaiának szemlélése, 's az ő külső Országokon találtató hámulójiknak nevezendő bizakodása, mind ezek olly dolgok valának, mellyek a' féltelmeskedést föntosíthatták. Egy Olasz Fejedelem se' titkolhatta - el többé maga előtt, azt, hogy az ő Státusainak belső békessége és boldogsága, a' társasági épület talp-oszlopainak illy erőszkos megrázattatása által mutatott példaadás és resultatumok által, valódiképpen fenyegettessenek. —

„Ő Felsége a' Császár nem soká meggyőződött affelől, hogy Olasz Országból a' csendesség és rend sok időkre oda lennének, ha ezen semmi tekintetben jónak nem találtatható, semmi által nem mentethető támodásnak Szerzői, a' Siciliai Monarkhiát a' magok eszteleni kívánságaiknak (praetensióiknak) minden akadályoztatás minden ellentállás nélkül feláldozhatnák. Császár ő Felsége tisztán, érezvén azt, hogy Státusai bátorságokra 's megtartatásokra, hűséges és boldog népeinek oltalmaztatásokra, az Olasz Országi Fejedelmekkel való barátságos összehoztatására, 's azon tekintetekre nézve, mellyek közzé ő Felsége az Európai

Státusoknak systemájában helyhezterve van, mivel tartozzék, úgy itél, hogy nem nyulhat elég hamar az arra való eszközökhöz, hogy a' rendtelenségek minden további terjedésének gátat tegyen, de egyszersmind, hogy azon lépéseket is, mellyeket ő Felsége a' Nápolyi dolgokra nézve tenni, magában álhatatosan meghatározott, minden titkolás nélkül kinyilatkoztassa. Bár mi fájdalmasan essék is ő Felségének azon időpontban, midőn a' maga figyelmét kiszorítólag helysőbb jobbitásokra fordíthatni reménlette, 's midőn a' Státus Gazdálkodása által elintéztetett plánumoknak változás nélkül való végrehajtása legszerencsésebb következéseket ígérne, a' Finantiára előre el nem látott 's nem kicsiny terhet tenni kénytelenített: csakugyan éppen illy kevésbé késedelmezhetett ő Felsége arra nézve is, hogy legszentebb kötelességeinek minden egyéb tekinteteket alájok vessen. Egy ármádának az Olasz tartományokban való összehgyűjtetése a' fenn forgó környűlálások között legszükségesebb eszköz vala; ez, Európában minden jó polgároktól és a' rendnek minden barátjaitól illyennek lenni megesmertetett. Melly jóltévő fogamatja vala ennek minden szomszéd Státusoknak csendességére nézve, melly hasznos behatása volt még Nápolyban is, mind barátira mind ellenségre, erről az Olasz fél-szigetnek minden tartományaiiban egyenlő módon beszélnek. —

„Ő Császári Felsége egyszersmind Troppauba is elment vala, hogy Felséges Szövetségeseivel, egy olly tárgy felett, a' melly nem csak Olasz Országra 's nem csak az Austriai Monarkhiára, hanem az Európai Státusok Szövetségének egész javára nézve, kétségsbe hozhatatlan fontosságú vala, együtt tanácskozzék. Ezen tanácskozásokban, minden Udvaroknak

gondolkodása, kívánt megegyezéssel ütött ki a Nápolyi Revolúciónak eredetére és karakterére nézve, valamint szintén azon veszedelmekre nézve is, melyekkel ez, a több Státusokat fenyegette. Ha különös tulajdonságú állapot és különös tulajdonságú s fontos indító okok a Britannus Országlószéket arra határozták, hogy a több Udvaroknak határozásaikban ne részesüljön, s a Francia Országlószéknek az ő határozásaikba való beállását is csak bizonyos megszorításokkal engedték meg: ezért így is az a nem kis megnyugtatódája vala ő Cs. Felségének, hogy magát az Orosz és Pruszus Monarkhákkal, a tanácskozásokban előfordult minden kérdésekre nézve legkövetkezőleg egyetértésben lenni találta; s egyszersmind az az örvendetes meggyőződése is vala, hogy amazoknak állás és lépésbéli különbözése, az Európai egyéb Hatalmasságok egyességének, s ohajtásaik és törekedéseik egyformaságának, semmi akadályt nem okozhatott. A Troppauban jelen volt Felségek állhatatosan eltökélvén magokban, hogy a Nápolyban Rebellió és Erőszak által eszközöltetett felfordulásnak törvényességét meg ne esmerjék, és a dolgok abból származott állapotjának úgy-maradását egyesített akarattal és erővel elfordítsák, nem kevesebbé ohajtották azt is, hogy célzásokot békességes úton, és a belső zenebonák által már illy nagyon megrongáltatott Országnak lehető megkímélésével érhessék-el. Illy gondolkodással hívták meg a Nápolyi Királyt, hogy Laibachba jöjjön, és itt az özszeszövetkezett Felségekkel együtt Országának mostani és jövődöbéli állapotját fundamentosan fontolja meg. Ezen meghívást ő Felsége a Francia Király is segítette. —

„Azon idegen törvénynek, melly által a Két Siciliák Országának kormányoztatni kellene, a Monarkha a maga Státusainak határain, a Parlamentum engedelmé nélkül, által nem léphet. A Király, ki a Monarkháknak meghívásában az Isteni Gondviselésnek egy intését tisztelte, alája adta magát ezen megalázó lépésnek. A Parlamentum megegyezett eljövételében, de azt olly feltétellel kötötte össze, a melynek értelme és követkevézése eránt annak Szerzőji se csalták meg magokat, s a mely által a mérséklettebbek ohajtásainak s várokozásainak, már előre is semmivé kellett tettetni. A Nápolyi Parlamentum, ámbar az özszeszövetkezett Felségeknek principumaikat s czéztásaikat tökéletesen tudta is, csakugyan még is a Királyra toltá azon erő-hatalmú parancsolatot: hogy a Spanyol Constitúciónak változás nélkül való fenntartását Nápolyban, mint az özszeszövetkezett Udvarokkal való minden alkudozásoknak egygyetlen egy célját és talpkövet, úgy tartssa. Ezen megszorittatással semmi kinézés nem vala nyilva a Király előtt, hanem csak hogy Felséges barátjainak igasságos voltában s bölcsességében találjon utolsó megtartatási eszközt thronusának és szerencsétlen Országának. —

„Illy kinézésék között jöve ő Felsége a Nápolyi Király Laibachba, s azonnal meggyőzé magát affelől, hogy melly híjábavaló lenne, hogy az özszeszövetkezett Felségek által megmásolhatatlanul visszavetett feltételen, valamelly kívánságot fundálni akarjon. A Monarkhák kinyilatkoztatták ő Felsége előtt: Hogy az ő éretten megfontolt s állhatatos határozások az, hogy a Nápolyi Királyságra, egy ahoz semmi jussal nem bíró, meg nem hatalmaztatott rész által szem-

betűnő és bünső erőszakkal reá tolatott, a' szomszéd Státusoknak bátorságával 's Európában a' békességnek fenn maradásával meg nem egygyező Constitúciónak fennállását meg ne' engedjék; hogy, ha, mint ők szívek szerént óhajtják és remélik, a' dolgok' mostani állapotjának, azok, kiknek az uralkodás most a' kezeikben van, önként való lemondás által véget nem vetnek, a' fegyveres erőnek közbe kell jöni; hogy, mihelyest ezen vagy más úton, Nápoly' és Olasz Ország' békességének akadályai eltűnik, az öszszeszövetkezett Hatalmasságok' foglalatossága is elvégződött; hogy ők ekkor egyedül a' Királyra fogják bízni, hogy jó gondolkodású, Országabeli legjobb belátású embereket vévén maga mellé, a' maga országolásának erejét és fennállását jövődöre nézve, igasságos, jól elrendelt, az ő országló pálczája alatt öszszecsatoltatott két népeknek eleget-tévő Constitúzió által megfundálja, 's egyszersmind minden szomszéd Státusoknak elegendő kezességet adjon a' magok bátorságára és csendességére nézve. —

„Illy nyilvánosságos és meghatározott nyilatkoztatások után nem maradhatott a' Nápolyi Király előtt az, hogy néki, mint népe' atyjának és oltalmazójának, minékutánna minden egyéb kérdés elhárítottat vala, magát csak ezen egy foglalatosságra kelle szorítani, hogy alattvalóinak nagy, hűségés, és jó gondolkodású többségét azon hadakozásnak inségeitől 's veszedelmétől megoltalmazhassa, mellyet némelly egy-egy lázszatóknak vakmerő megvakulása vagy büntetésre méltó dicsőszomjúzása, reájok vonhatna. Ezen érzés által vezéreltetvén ő Királyi Felsege, egy, egy-szerű irást küldött a' maga fíjához a' gondoltatható koronaörökösöz, melyben a' Princznek, a' jelenlévő szempillantat'

fontossága, 's az ő azeránt való kötelessége, hogy az Országnak megtartatására minden hatalmában álló eszközöket elé vegyen, szívére köttetett. —

„A' Királyi békességés szavakat bővebb útasítások követték, mellyeket az Austriai, Orosz, és Pruszsus Kabinétek a' magok Nápolyban lévő Követségéi Ágen-seikhez, valamint szintén a' Frantzia meghatalmazott Biztosok is a' magok Udvaroknak ott lévő Ágenséhez küldöttek. Ezen fontos lépéseknek fogamatjuk fogja a' Két Siciliák' Királysága' közeli sorsát meghatározni. A' dolgoknak illy állapotjában olly parancsolatot kapott a' Laibachban tétetett határozásoknak végrehajtatására rendeltetett armáda: hogy a' Po vizén mennyen által 's a' Nápolyi határok felé nyomúljon elő. Ő Császári Felsege nem adhat helyet azon gondolatnak, hogy ezen armáda valódi ellentállásra találhasson. Csak a' haza' ellenségei, csak azon systemának, melly a' Siciliák' Királyságának elromlását maga után vonná, meggyógyulhatatlan követőit, nem ismerhetik-meg a' jelenlévő környülállások között, hogy minden egyenes indulatú embernek, 's ezen Monarkhia' minden egyenes indulatú katonájának mit irjon elejébe az ő Királyia 's hazafitársai jova eránt viseltetni tartozó kötelessége. A' nemzet' nagy massája, a' maga Országló Fjedelme eránt hív 's azon képzelt szabadságtól, melly őtet a' leg terhesebb tyrannusságnak által adta, idegen lévén, a' nyughatatlan 's bátorság nélkül való léteit megunván, egyszersmind pedig a' Császár ő Felsege igasságos és jó akaró gondolkodása felől már régtől fogva tökéletesen bizonyos lévén, azoknak kik az ő 's Felseges Szövetségesei nevekben, néki békességét, barátságot, és oltalmat ajánlanak, fogudássokra bizakodással ele-

jikbe fog jöni. Ha megtörténne, hogy ezen fundamentumos várokozások megcsalattassanak, úgy az ármádának nehézségeken is győzedelmeskedni kelletik. És ha minden felvetés ellen is, 's az öszszeszövetkezett Monarkháknak legnagyobb szomorúságokra, a' törtéenne, hogy ez a' jó indulattal való 's minden ellenséges czélzástól nagyon meszsze lévő próbatétel formális hadakozással váljék, avvagy hogy egy megengesztelhetetlen faktziónak 's a' maga elveszettsége szánakozásra méltó áldozatjainak ellentállása, meghatározatlan időre kiterjedjen: már ekkor ő Felsője az Orosz Császár is, a' maga felséges principiuiuai 's az illy nagy rosz ellen való tusakodásnak szükséges volta eránt való meggyőződés, 's azon nemes és állhatatos barátságai érzékenység mellett, a' melynek Császár ő Felsője eránt illy sok új és megbecsülhetetlen bizonyosságait mutatta, változhatatlanul hűségese maradván, semmit nem fog kése delmezni, hogy sergeit a' miénkel öszszecsatolja. —

„Az öszszeszövetkezett Monarkhák a' magok minden eddig való tanácskozásaikban és határozásaikban csak az ő kormányozások alá biztatott Státusok eránt való kötelességet 's a' világ' csendességét hordozták szemeik előtt. Ez az ő egész politikájok' titka. Semmi más tárgy, semmi más tekintet, semmi más politikai kérdés nem foglalhatott helyet a' Felsőgek Ministereiknek tanácskozásaikban. A' minden fennálló jusok' szentsége, minden törvényes Országlásoknak függetlensége, az ő birtokaiknak megsérthetétlensége — ezek azok a' fundamentumos feltételek, mellyektől az ő végzéseik közül egy is el nem fog soha távozni. Az ő kívánságaiknak czélja el lenne érve, az ő törekedéseknek legfőbb és egyedül való jutalma meg lenne nyertetteve, ha abban a'

kielégítetésben részesek lehetnének, hogy a' Státusoknak belső csendességét, a' Felsőeknek jusaikat, 's a' népeknek valóóságos szabadságokat és boldogságokat, a' melly nélkül magának a' külső békeségnek sem állandósága sem becsé nem lehet, ugyan azon talpkövekre helyhez tetődve, állandó bátorságban lenni szemlélhessék. Ők áldani fognák azt a' szempillantatot, melly nékiek azt megengedné, hogy többé semmi idegen ügyek által meg nem akadályoztatván, minden Istentől nékiek adatott erőt és eszközöket a' magok alattvalójiknak jóvára szánhasanak. —

Elegyes Czikkelyek.

Nagy Britannia. — A' Felső Házban Jan. 25-dikén a' Nápolyi környüll állásokról lévén szó, Lord Grey azt kérlette: „Hogy bizonyos Nyilatkozatás, mellyet az öszszeszövetkezett Hatalmasságok az ott folyt tanácskozásokról külömbkülömb Európai Udvarokhoz küldöttek volt, 's a' melyben egyebek között ezen szavak is előfordultak — „hogy, mivel „az öszszeszövetkezett Monarkháknak Trop-pauban, a' Spanyol Országai, Nápolyi, „és Portugalliai revoluziókra nézve felvett Systemájok éppen nem más, hanem „csak már fennálló Kötéseken fundálódik, „tehát az eránt, hogy ezen Systemához „magokat a' Párisi és Londoni Udvarok „is hozzá csatolják, semmi kéttség nem „lehet“ — hiteles legyen-e? hogy ezen Nyilatkozatás közöltetett-e az Ánglus Országlósékkal? és hogy adott-e a' Nagy Britannia valami magaviselete által okot arra, hogy tölle várni lehessen azt, hogy az ő Országlóséke a' több öszszeszövetkezett Hatalmasságok által felvetett eszközökre nézve nékiek segítségül fog lenni? — A' Lord Liverpool válaszlása ezen

kérdésekre ennyiben állott: „Ő azt hiszi, hogy az említett nyilatkozatás valamely hibás copijá legyen a' Troppauból az Udvarokhoz bocsáttatott valóságos Nyilatkozatásnak, hanem a' mi a' dolog mineműségét illeti, való az, hogy a' Londoni Udvar a' Nápolyt illető mostani lépésekben tellyességgel nem részesül; sőt elienben az Anglus Országíószték több Európai Udvarokhoz Jelentést küldött, melyet a' Parlamentumnak is kész leszen elejébe terjeszteni, a' melyből az az egész Politika kilátszik, a' melyet Anglia Nápolyra nézve követett. — Tovább is kérdezősködvén Grey, olly feleletet vett Lord Liverpooltól: hogy az a' Jelentés, melyről ő emlékezetet tevé, s a' melyet ő a' Parlamentum' elejébe akar terjeszteni, tellyesen meg fogja azt a' gondolatot czáfolni, hogy a' Bécsi, Petersburgi, és Berlieni Udvarok az Anglus Országíósztéknekj segedelméhez számot tarthattak volna. — Febr. 1-ső napján közölte Lord Liverpool a' fenn említett Jelentést a' Parlamentummal.

Az Iphigenia nevű, 42 ágyus fregát Januárius' 28-dikán a' Portsmouthi kikötőhelyből kivezett, hogy magát a' Nápolyi obólben lévő Anglus hajók' osztályához csatolja.

Franciaország. — Neveu nevű egykori, de későbbre megbukott ke-

reskedőről azt beszéllik, hogy azon napon, mellyen a' Thuillieria kastélyban a' tudva lévő lobbanás történt, több helyeken és külömbkülömb ruhába öltözködve, tizenkét font puskaport vásárolt s a' ki magát többféle cselekedete által is gyanúsá tette, búkált s a' többi. Febr. 2-dikán egy kabriolethben menyén megtaláltatott s megfogattatott, hanem mikor a' Politizai Prefekturára vittek egy setét folyason a' zsebéből egy horotvát titkon elé vett s a' gégéjét olly hirtelen s módosan elvágta, hogy csak akkor vették észre a' kísérőji, mikor elesvén azon szempillantatban meghalt.

Jacquet Monikát, az Othon feleségét, kiről 5-dik számú Ujságunkban irtunk, Jan. 22-dikén Caen városában, hol a' pere lefolyt, megölték. Bobier nevű tisztes Abbé kísérte ki a' vesztő helyre. A' gillotinhoz megérkezvén s azt meglátván, úgy megirtódzott, hogy érzékenység nélkül elesett, s hurezoiva vitték a' vas alá. A' Journal-des-debats azt mondja, hogy Monika valósággal bűnös volt; ő étette-meg méreggel a' férjét, a' kihez akarata ellen adták volt. A' Gazette-de-France pedig, a' melly eddig a' Monika ártatlanságát vitatta, az ő megölettetését hasonlóképpen kihirdetvén, ekkor semmit se' említett affelől, hogy mit itél.

Igazítás. — A' XI-dik M. Kurir' Toldalékjának éppen az elején Grätz helyett Göriz olvastassék.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.
(Unter Passauer-Hof, Nro. 366.)